

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: **H. K.**, narozen X, státní příslušnost Syrská arabská republika
bytem X
zastoupen JUDr. Štěpánem Pastorkem, Ph.D., advokátem
sídlem Španělská 770/2, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2026, č. j. MV-14022-4/SO-2026,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2026, č. j. MV-14022-4/SO-2026, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 31. 12. 2025, č. j. OAM-5891-18/DP-2025, kterým byla dle § 46 odst. 2 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. l) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žalobcova žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem strpění pobytu.
2. Žalobce v žalobě současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh žalobce odůvodnil především tím, že se na území ČR nachází již více než 3,5 roku. Za tuto dobu si zde vybudoval silné zázemí, našel stabilní práci u společnosti HOZAN KURD s.r.o., kdy pracoval v provozovně rychlého občerstvení na adrese Chomutovská 2236/6, Most. Naučil se poměrně dobře česky a integroval se do společnosti, nikdy neměl problémy s českými orgány a nepáchal žádnou protiprávní činnost. Současně se žalobce zapojil aktivně do činnosti Kurdského občanského sdružení, z.s., což je spolek, který je sdružením osob, které mají vztah ke kurdskému národu a kultuře. Žalobce má za to, že aktuální bezpečnostní situaci v regionu Blízkého východu v souvislosti s válkou proti Íránu, do které se zapojily nejen USA a Izrael, ale také mnohé okolní země (ať už aktivně, či formou obrany proti útokům ze strany Íránu), a která bude

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

mít s největší pravděpodobností minimálně ve střednědobém horizontu zásadní dopad na obyvatelstvo okolních států, je nutno posoudit jako důvod, proč není návrat žalobce do Sýrie aktuálně možný. Postavení žalobce problematizuje navíc to, že je kurdské národnosti. Kurdové v Sýrii, kteří byli významnými spojenci Západu ve válce proti Islámskému státu, jsou v současné době pod tlakem USA, aby se integrovali do nového syrského státu pod vedením Ahmada al-Sharaa, režimu, v němž stále hrají významnou roli džihádistické proudy a ozbrojené síly, jak se projevilo při událostech proti alavitům v pobřežní oblasti Sýrie v březnu 2025 a proti drúzům v As-Suwayda v červenci 2025. Rozhodnutí USA zahájit v dubnu 2025 proces snižování sil v severovýchodní Sýrii, je zřejmým projevem odklonu od podpory Kurdů. Vývoj v zemi původu žalobce je tedy ve vztahu ke kurdské menšině v současné době překotný a vzhledem k násilnostem, které „reintegrace“ do syrského státu přináší, nelze vyloučit, že by nebyl v případě návratu do země žalobce ohrožen na životě a zdraví.

3. Žalobce navíc argumentuje, že jeho návrat do země původu nelze v současné době ani prakticky realizovat (případně s velkými obtížemi) a to s ohledem na probíhající válečný konflikt mezi Spojenými státy americkými a Iránem, který zasáhl téměř všechny státy v oblasti. Žalobce považuje za notoriету skutečnost, že byly zrušeny desetitisíce leteckých spojů do všech okolních zemí a situace je do značné míry nepředvídatelná a může v dohledné době i závažně eskalovat. Vzdušný prostor Sýrie je v současné době uzavřen, a není tedy možné říci, kdy budou lety opět pokračovat. Ačkoliv zprávy ze dne 4. 3. 2026 hovoří o tom, že by mělo začít fungovat ve velmi omezené podobě spojení s Tureckem, aktuální data webu Flightradar24, který se zaměřuje na monitorování letecké dopravy, ukazují, že Sýrie je dosud zcela bez příletů a odletů letadel. Návrat žalobce do země původu tak není v současné době ani fyzicky realizovatelný z důvodů, které nemůže ovlivnit.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby soud návrh na přiznání odkladného účinku zamítl. Poukázal na to, že žalobce přicestoval na území ČR na krátkodobou návštěvu, protože mu bylo s ohledem na situaci v zemi původu uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území. Vzhledem k tomu, že bezpečnostní situace v Syrské arabské republice se proměnila/zlepšila, povolení k dlouhodobému pobytu mu nebylo vydáno. Žalobce již může vycestovat z území. Žalovaný uvedl, že z povahy oprávnění k pobytu za účelem strpění pobytu na území, o které žalobce žádal, plyne, že má jen provizorní charakter vyvěrající z jeho účelu, kterým je zatímni legalizace pobytu cizince do vyřešení určité otázky, do pominutí dočasného stavu apod. Není proto namístě domáhat se u tohoto typu pobytového oprávnění de facto vytvoření trvalého či po dlouhou dobu trvajícího pobytového statusu. Dále konstatoval, že v zemi původu, konkrétně ve městě Kamišlí, pobývá nejbližší rodina žalobce, jeho rodiče a tři jeho mladší sourozenci. Žalovaný nevidí žádný důvod, proč by pobyt např. v místě, kde žije jeho nejbližší rodina, neměl být možný. Rodinní příslušníci totiž na daném místě bydlí a obstarávají si prostředky k životu. Pokud tam jeho rodiče a mladší bratři žijí a studují, tak případné zázemí má. Žalobce v rámci správního řízení také neuvedl konkrétní individualizovanou hrozbu ani vůči svým rodinným příslušníkům. Doplnil, že mu je z úřední činnosti také známo, že Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky v současné době zpracovává žádosti cizinců podané přímo v Damašku. Řečeno jinak, zákonem předpokládaná cesta (na rozdíl od snahy účastníka řízení, který přicestoval na území na krátkodobou návštěvu, dosáhnout zisku oprávnění k pobytu, byť pro to nesplňuje zákonnou podmínku) zisku oprávnění k pobytu (tedy podáním žádosti o vydání/udělení oprávnění k pobytu cestou zastupitelského úřadu) je možná.

5. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
6. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.
7. Soud veden shora uvedeným testem posoudil návrh žalobce a dospěl k závěru, že žalobce neprokázal splnění hned první podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. existenci újmy, která by byla způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí.
8. V projednávané věci žalobce brojí proti rozhodnutí ve věci zamítnutí jeho žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem strpění pobytu. Soud považuje pro danou věc za zcela stěžejní, že žalobce přicestoval na území ČR na krátkodobou návštěvu, přičemž mu bylo s ohledem na situaci v zemi původu uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území; toto vízum má jen provizorní charakter

vyvěrající z jeho účelu, kterým je zatímni legalizace pobytu cizince do vyřešení určité otázky, do pominutí dočasného stavu. Nic nebrání žalobci v tom, aby znovu požádal o vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území.

9. V tomto řízení však byla správními orgány zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem strpění pobytu. Touto podstatnou okolností se skutkový stav v posuzované věci podstatně odlišuje od situace, kdy např. dojde k zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti dlouhodobého pobytu nebo ke zrušení trvalého pobytu, neboť v důsledku takového rozhodnutí se postavení účastníka řízení – cizince změní. Judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví dospěla k závěru, že za takového skutkového stavu lze žalobě přiznat odkladný účinek, neboť již samotné rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení určitého pobytového statusu (resp. o jeho zrušení) je schopno žadateli přivodit újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., a to zejména z důvodu, že jím žadatel ztrácí oprávnění k pobytu na území ČR a je fakticky nucen je opustit. V nyní posuzovaném případě je tedy skutkový stav odlišný od toho, na jehož základě byl zformulován uvedený právní závěr.
10. S ohledem na předestřené skutečnosti soud konstatuje, že v projednávané věci je vyloučeno, aby napadeným rozhodnutím mohla žalobci vzniknout újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť napadené rozhodnutí nestanoví žalobci povinnost opustit území ČR a nijak nemění jeho pobytový status.
11. Prokázat negativní důsledek (újmu) spočívající ve výkonu napadeného rozhodnutí nebo jeho jiných právních následcích jako jednu z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě bylo výhradně na žalobci. Tuto povinnost však žalobce nesplnil, jelikož z výše uvedeného je zjevné, že výkon napadeného rozhodnutí nemůže pro něj znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Žalobce tedy neunesl břemeno tvrzení, pokud jde o újmu, která by mu vznikla v důsledku napadeného rozhodnutí, neboť je vyloučeno, aby výkon napadeného rozhodnutí nebo jeho jiné právní následky způsobily žalobci újmu.
12. Otázkou, zda je návrat žalobce do země původu v důsledku aktuální situaci v Sýrii a celkově i na Blízkém východě možný, je nutno případně posoudit v jiném řízení dle zákona o pobytu cizinců, popřípadě může mít význam v řízení o udělení mezinárodní ochrany.
13. Veden těmito úvahami soud rozhodl výrokem I. usnesení tak, že podané žalobě odkladný účinek nepřiznal.
14. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla návrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

15. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **5449000526**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 24. března 2026

Mgr. Ladislav Vaško v. r.
samosoudce